

τάς προφυλάξεις, τὰς ληφθείσας ὑπὸ τοῦ ἀρχηγού τῆς ἐκδρομῆς, καὶ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν διασκευὴν τοῦ πλοίου, τὸ πλήρωμα διήλθε τὸ δριμύτατον ψῦχος καὶ τὸ σκότος τῶν μακρῶν ἐκείνων νυκτῶν καρτερικῶς καὶ εὐθύμως. Ὁταν ὁ ἀνεμος ἐκόπασεν, οἱ τοῦ πλοίου ἐποιοῦν βιαίας ἀσκήσεις, μακρὰς ἐκδρομὰς, δι' ὧν διετήρουν τὴν εὐεξίαν αὐτῶν καὶ εὐθυμίαν. Ἐν τῷ πλοίῳ διὰ τῆς ποιικιλίας τῶν ἐνασχολήσεων, διὰ τῶν διασκέδασεων ἐπιδειξίως παρασκευαζομένων, καθίστων τὸν χρόνον ὑποφερτόν. Εἰργάζοντο ζυλεῖαν ἐν τῷ τόρῳ, ἐποιοῦν μουσικὰς συμφωνίας, συνείρχοντο εἰς ἐπιστημονικὰς ὁμιλίαις περὶ τῶν ἀρκτικῶν ἐκδρομῶν, συνέλεγον δείγματα φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἀνεγίνωσκον ἀπλήστως βιβλία.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον, τὸ στρώμα τοῦ πάγου ἐλεπτύνθη, καὶ τὰ φρέατα τοῦ ἀερισμοῦ, ἅτινα ἤνοιγον αἱ φῶκαι καὶ οἱ θαλάσσιοι ἵπποι (φωκότερπαι), διηκυκλόουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βέγας. Εὐθύς δ' ἐν ἀρχῇ ἤτο ἐπικίνδυνον νὰ πορευῶνται εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῶν πάγων τέλος τῆ 18 Ἰουλίου ἡ Βέγα ἐλευθερωθεῖσα ἐκ τῶν ἐμποδίων, ἐπανέλαθε τὸν πλοῦν αὐτῆς πρὸς ἀνατόλιν.

Τῆ 20 Ἰουλίου, δηλαδὴ μετὰ δύο ἡμέρας, ἡ ἔνδοξος Βέγα, σηματολόγιστος, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, εἰσέπλεεν εἰς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν, ἐν μέσῳ κρότου πυροβόλων καὶ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, αἵτινες ἀφύπνισαν τὰς κοιμημένας ἡχοὺς τῶν ἐρημιῶν ἐκείνων.

Ἐβνότητος καὶ συγχωρητέα εἶνε ἡ ὑπερηφάνεια ἡμῶν, λέγει ὁ περιφανὴς θαλασσοπόρος, ὀρώντων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν κυανῆν καὶ κίτρινον σημαίαν τῆς Σουηδίας κυματίζουσαν ἐπὶ ἐκείνης τῆς θαλάσσης, ὅπου ὁ Παλαιὸς Κόσμος φαίνεται ὅτι τείνει τὴν χεῖρα εἰς τὸν Νέον.

Τῆ δευτέρᾳ Σεπτεμβρίου ἡ Βέγα ἠγκυροβόλει ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Ἰοκοχάμης, ἐξ ἧς ὁ Νορδενσκόλδ ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τῷ βασιλεῖ τῆς Σουηδίας. «Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μας· ἡ βορειοανατολικὴ διάβασις εὐρέθη· νέος ὠκεανὸς ἀνεῳχθη· οὐδένα ἀπωλέσαμεν τοῦ πληρώματος, οὐδεὶς ἠσθένησεν, οὐδεδεμία ἀβασία τοῦ πλοίου συνέβη».

Τῆ 14 Φεβρουαρίου 1880 ἡ Βέγα ἀπεβίβαζεν εἰς Νεάπολιν τὸν καθηγητὴν Νορδενσκόλδ καὶ ἅπαν αὐτοῦ τὸ ἐπιτελεῖον ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιστημόνων, ὧν σύμπασα ἡ Εὐρώπη θὰ ἑορτάσῃ τὸν θρίαμβον.

Ἴδου αἱ ἀληθεῖς κατακτήσεις τοῦ μέλλοντος. Τοῖς βαρβάροις λαοῖς οἱ κτηνώδεις ἀγῶνες καὶ αἱματηροί, τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι τὰ εἰρηνικὰ ἔργα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐργασίας!

[Globe]

Α. ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ.

Ἡ Ἰνδικὴ χερσόνησος κατοικεῖται ὑπὸ 240 ἑκατομ. ψυχῶν.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

430.

Τὸ γῆρας τοῦ ἔρωτος, καθὼς τὸ τοῦ σώματος γῆρας, βίος εἶναι ὀδυνηρὸς, πᾶσαν ἀποκλείων ἡδονήν.

431.

Οὐδὲν τοσοῦτον διαστρέφει τὸ ἦθος τὸ ἀφελές, ὅσον ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἀφελείας προσπάθεια.

432.

Οἱ προθύμως τὰ καλὰ ἔργα ἐπαινοῦντες ἀποδίδουσι κατὰ τινα τρόπον μέρος τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν εἰς ἑαυτούς.

433.

Τὸ ἀσφαλέστερον δείγμα τῆς μεγάλης τοῦ ἀνθρώπου εὐφυίας εἶναι ἡ φθόνου ἀμέτοχος φύσις αὐτοῦ.

434.

Πρὸς τὰ φίλας δείγματα τῶν ἀπατησάντων ἡμᾶς φίλων ἀδιαφοροῦ πρέπει πρὸς τὰς δυστυχίας ὅμως αὐτῶν ὀρεγίλεται συμπάθεια.

435.

Ἡ τύχη καὶ ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου διάθεσις κυβερνῶσι τὸν κόσμον.

436.

Εὐκολώτερον διαγινώσκειται ὁ ἀνθρώπος ἐν γένει, ἢ ὠρισμένος τις ἀνθρώπος.

437.

Διὰ νὰ ἀποφέρῃ τις περὶ ἀνθρώπου κρίσιν, δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ μεγάλα αὐτοῦ προτερήματα, ἀλλ' εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τί θὰ ἐκάμνετε, ἐὰν ἐγίνονην αὐτοκράτωρ, ἠρώτησεν ἡμέραν τινα ὁ πρίγκηψ Ναπολέον τὸν κ. Διμίλιον Ζιραρδέν.

— Ὑψηλότατε, θὰ ὑπῆγαίνα εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου θὰ ἔμενα καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας σας.

— Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας μου!
— Ἄ! ὑπέλαβε μειδιῶν ὁ κ. Ζιραρδέν, θὰ ἦτο τόσον σύντομος ὁ χρόνος οὗτος!

*

*

Παριστάνετο ἐν τινι θεάτρῳ δράμα μακρὸν, λίαν μακρὸν, καὶ λίαν πληκτικόν. Ὁλος ὁ κόσμος χασμαῖται. Ἐν ᾧ δὲ ἡ τρίτη πρᾶξις προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος, τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον ἀκόμη δὲν ἤρχισε.

Ἀίφνης συμβαίνει μονομαχία, καὶ φονεύεται ἐν τῶν προσώπων.

— Τέλος πάντων! ἀναφωνεῖ εἰς τῶν θεατῶν, ἰδοὺ εἰς, ὅστις ὅπωςδὴποτε δὲν θὰ ξαναρχίσῃ.

*

*

— Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, ἀγαπητή μου, ἀπὸ πότε ἤρχισαν οἱ εἰκοσαεταῖς νέοι νὰ γίνωνται γελοῖοι;

— Δύναμαι νὰ σᾶς τὸ ὀρίσω ἀκριβῶς, φίλε μου: ἀφ' ὅτου ἐγείνατε πεντεκαίτεσσαρακοντούτης.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Νέον Ἡράκλειον ἄολον

θά ἐκτελέσῃ, ὅστις δυνήθῃ νὰ
ΕΥΡΗ.

1—Ἄνθρωπον ἀληθῶς εὐτυχῆ.

2—Ἄνθρωπον—ἐγα καὶ μόνον—γνωρίζοντά ἐ-
αυτόν.

3—Ἀνόητον, στέργοντά νὰ ὑπακούσῃ.

4—Γυναῖκα, ἱκανὴν νὰ φυλάξῃ μυστικόν.

5—Δικηγόρον, παραδεχόμενον ἀναμφισβήτη-
τον καὶ προφανῆ ἀλήθειαν.

6—Γυναῖκα 29 ἐτῶν καὶ ἕνδεκα μηνῶν, λέ-
γουσαν ὅτι εἶνε τριακονταετής, ἡ γυναῖκα
τεσσαράκοντα ἐτῶν μὴ λέγουσαν ὅτι εἶνε
εἰκοσιπέντε.

7—Γυναῖκα τοῦ κόσμου κατορθοῦσαν νὰ ψευ-
σθῆ ὀλιγώτερον ἢ ἑκατόντάκις τῆς ἡμέρας.

8—Νέον, μὴ πεποιθότα ὄχι μόνον εἰς τὴν κρί-
σιν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πείραν του.

9—Φίλον, μὴ θεωροῦντα ὡς βάσιν τῆς φιλίας
τὴν χάριν αὐτοῦ θυσιᾶν τοῦ φίλου του.

10—Ἄνδρα ἀγαπῶντά ἄσχημον γυναῖκα καὶ
μὴ πρόθυμον νὰ ὁμώσῃ, ὅτι ἡ φιλιότη του
εἶνε ἀπαράλλακτος ἢ Ἀφροδίτη τῆς Μή-
λου, — μὲ τὰς χεῖρας εἰς τὸν τόπον των
περιπλέον.

11—Νεόπλουτον μὴ πεπεισμένον, ὅτι οὐδὲν δύ-
ναται ἡ τύχη ἀνευ τῆς ἱκανότητος.

12—Ἕλληνα μὴ ἔχοντα ἔδιον πολιτικὸν σύ-
στημα, ὅπερ ἀκολοθοῦσα ἡ Ἑλλὰς δύνα-
ται νὰ δοξασθῆ καὶ εὐημερήσῃ.

ΓΙΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ κάμουν καλὸν
εἰς τὸν πλησίον, ἐδαπάνων τὸ τέταρτον των ὅσα
δαπανῶσι διὰ νὰ κάμωσι καλὸν εἰς ἑαυτοὺς,
ἡ ἔνδεια θὰ ἠφανίζετο ἐκ τοῦ κόσμου (A. Du-
mas, fils).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ πρόβλημα κυβερνήσεως εὐθηπῆς ἐλύθη
ἐπιτυχῶς ἐν Παραγουάῃ. Κατὰ τὸν προϋπολο-
γισμόν τοῦ 1880 ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ προέ-
δρου τῆς δημοκρατίας ὀρίζεται εἰς 2,500 φράγ-
κα, ὁ δὲ τῶν ὑπουργῶν εἰς 250!

Πρὸ μικροῦ ἐδόθη παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις
πρεσβυτοῦ τῆς Σινικῆς κ. μαρκησίου δὲ Τσεγγ
πολυτελέστατον γεῦμα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς

γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐν ᾧ παρετέθησαν καὶ
διάφορα σινικὰ ὄψα, ἧτοι ζωμὸς ἐκ φασεῶν
χειλιθῶν τῆς Ἰάβας, πτερυγία καρχαριῶν
μετ' ἐμβάμματος κλπ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ συνέστησαν περὶ
τὰ 250 κεντρικὰ τηλεφωνικὰ γραφεῖα, ἔχοντα
80,000 συνδρομητῶν καὶ 125,000 τηλεφώνων.
Ἐν Ἀμερικῇ ἐνθα οἱ ἄνθρωποι ὀρθότερον τῶν
Ἀγγλῶν νοοῦσιν, ὅτι ὁ χρόνος εἶνε ἰσότιμος
χρυσῷ καὶ ἀργυρῷ, πᾶσα πόλις ἔχουσα 30,000
κατοίκων ἔχει καὶ κεντρικὸν γραφεῖον τηλεφῶ-
νων. Ὅμοια καταστήματα ἰδρύθησαν ὑπὸ διεθ-
νοῦς ἐταιρίας ἐν Λονδίῳ, Βρυξελλῶν, Λου-
βλίνῳ, Μαγκαστρίᾳ, Λιβερπούλ καὶ Γλασκῶδ'. Ἐν
μέλος τῆς διεθνοῦς ἐταιρίας ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς
Βιένναν καὶ ἐποίησε πειράματα ἐν τῷ πρώτῳ
ξενοδοχείῳ. Ἀπεδείχθη δὲ ἐκ τῶν πειραμάτων
ὅτι ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώματος ἀκούονται ἐν τῇ
μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἰσογείου διαπέδου αὐ μόν-
ον ἄσματα καὶ συνδιαλέξεις, ἀλλὰ ψιθυρι-
σμοὶ καὶ δὴ καὶ ἡ ἀναπνοὴ ὑγιᾶν καὶ στηθαλι-
γούτων.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Θέλοντες νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς γνησιότη-
τος χρυσοῦ ἀντικειμένου, νομισματοῦ, κοσμη-
ματοῦ καὶ τῶν τοιούτων, μὴ ἔχοντες δὲ τὴν Λυ-
δίαν λίθον, δι' ἧς καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐδοξίμαζον καὶ
σήμερον ἔτι οἱ χρυσοχόοι δοκιμάζουσι τὸν χρυ-
σόν, πράττομεν ὡς ἑξῆς: 1ον. Προστρίβωμεν τὸ
ἐξετασθῆσόμενον ἀντικείμενον ἐπὶ χάλκιος ἐξ
ὀξυπυριτίου ἢ ἐπὶ τεμαχίου σουρναρολίθου (σακ-
μαχοπέτρας) προσεγγίζοντες δὲ ὅσον δυνατόν
περισσότερον τὴν φλόγα τοῦ θείου κοινῶ τινος
πυρρῆς (σπίρτου) εἰς τὰ οὕτω παραχθέντα
κίτρινα καὶ στιλπνὰ ἴχνη τοῦ μετάλλου ἐπὶ
τοῦ λίθου, βλέπομεν αὐτὰ σθεννόμενα, ὁσάκις
τὸ ἀντικείμενον δὲν ἦτο ἐκ χρυσοῦ, οὐδόλως
δ' ἀλλοιοῦμενα ἐὰν ἦτο χρυσοῦν. 2ον. Ἐπιψύσωμεν
σημεῖον τι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐξεταζομένου ἀν-
τικειμένου διὰ λεπτῆς ὑαλίνης ῥάβδου, ἐμβα-
πτισθείσης εἰς πυκνὸν νιτρικὸν ὀξύ. ὁ μὲν χρυ-
σοῦς καὶ τότε οὐδόλως ἀλλοιοῦται, ἐὰν δὲ τὸ
ἀντικείμενον ἦτο χάλκινον ἢ περιεῖχε σιμάν-
τικὴν ἀναλογίαν τοῦ μετάλλου τούτου, παρεν-
θεῖς χρώωνυτά διὰ γλαυκοῦ χρώματος τὸ ἐπι-
ψυσθὲν σημεῖον.

Ἐπὶ δὲ τῇ ὑποψίᾳ ὅτι τὸ μέταλλον εἶνε ἐ-
πικεχρυσωμένον, ἐννοεῖται ὅτι κατὰ μὲν τὴν
πρώτην μέθοδον θέλωμεν προστρίψει αὐτὸ ἰσχυ-
ρότερον ἐπὶ τοῦ λίθου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν
ἀποξέσει τὸ ἐπιψυσθῆσόμενον σημεῖον τῆς ἐπι-
φανείας διὰ μαχαίρας, ὅπως ἀπογυμνώσωμεν
οὕτω τὸ τυχὸν ὑπὸ τὸν χρυσοῦν πέπλον κρυ-
πτόμενον μέταλλον.